

Ο περί Φόρου Προστιθέμενης Αξίας (Τροποποιητικός) (Αρ. 3) Νόμος του 2020 εκδίδεται με δημοσίευση στην Επίσημη Εφημερίδα της Κυπριακής Δημοκρατίας σύμφωνα με το Άρθρο 52 του Συντάγματος.

Αριθμός 121(Ι) του 2020

ΝΟΜΟΣ ΠΟΥ ΤΡΟΠΟΠΟΙΕΙ ΤΟΥΣ ΠΕΡΙ ΦΟΡΟΥ ΠΡΟΣΤΙΘΕΜΕΝΗΣ ΑΞΙΑΣ
ΝΟΜΟΥΣ
ΤΟΥ 2000 ΕΩΣ (ΑΡ. 2) ΤΟΥ 2020

Η Βουλή των Αντιπροσώπων ψηφίζει ως ακολούθως:

- Συνοπτικός τίτλος.
- 95(Ι) του 2000
93(Ι) του 2002
27(Ι) του 2003
172(Ι) του 2003
95(Ι) του 2004
88(Ι) του 2005
100(Ι) του 2005
131(Ι) του 2005
148(Ι) του 2005
64(Ι) του 2006
86(Ι) του 2006
87(Ι) του 2006
48(Ι) του 2007
129(Ι) του 2007
141(Ι) του 2007
142(Ι) του 2007
143(Ι) του 2007
25(Ι) του 2008
37(Ι) του 2008
38(Ι) του 2008
63(Ι) του 2008
88(Ι) του 2008
35(Ι) του 2009
135(Ι) του 2009
13(Ι) του 2010
29(Ι) του 2010
68(Ι) του 2010
97(Ι) του 2010
131(Ι) του 2010
4(Ι) του 2011
37(Ι) του 2011
129(Ι) του 2011
186(Ι) του 2011
187(Ι) του 2011
16(Ι) του 2012
73(Ι) του 2012
133(Ι) του 2012
135(Ι) του 2012
167(Ι) του 2012
172(Ι) του 2012
83(Ι) του 2013
118(Ι) του 2013
129(Ι) του 2013
164(Ι) του 2013
81(Ι) του 2014
153(Ι) του 2014
154(Ι) του 2014
160(Ι) του 2014
1. Ο παρών Νόμος θα αναφέρεται ως ο περί Φόρου Προστιθέμενης Αξίας (Τροποποιητικός) (Αρ. 3) Νόμος του 2020 και θα διαβάζεται μαζί με τους περί Φόρου Προστιθέμενης Αξίας Νόμους του 2000 έως (Αρ. 2) του 2020 (που στο εξής θα αναφέρονται ως «ο βασικός νόμος») και ο βασικός νόμος και ο παρών Νόμος θα αναφέρονται μαζί ως οι περί Φόρου Προστιθέμενης Αξίας Νόμοι του 2000 έως (Αρ. 3) του 2020.

215(I) του 2015
119(I) του 2016
86(I) του 2017
135(I) του 2017
157(I) του 2017
39(I) του 2018
60(I) του 2018
121(I) του 2018
31(I) του 2019
70(I) του 2019
158(I) του 2019
24(I) του 2020
79(I) του 2020.

Τροποποίηση του
Δέκατου Παραρτήματος
του βασικού νόμου.

2. Η παράγραφος 11 του Δέκατου Παραρτήματος του βασικού νόμου αντικαθίσταται από την ακόλουθη νέα παράγραφο:

38(I) του 2014
34(I) του 2015
143(I) του 2019.

«11. Χρέη προς τον Έφορο που δημιουργήθηκαν από την εφαρμογή των διατάξεων του παρόντος Νόμου και τα οποία λόγω των περιστάσεων του οφειλέτη, δεν μπορούν να εισπραχθούν, διαγράφονται με βάση τις διατάξεις του περί της Λογιστικής και Δημοσιονομικής Διαχείρισης και Χρηματοοικονομικού Ελέγχου Νόμου.».

Ο περί Φόρου Προστιθέμενης Αξίας (Τροποποιητικός) (Αρ. 4) Νόμος του 2020 εκδίδεται με δημοσίευση στην Επίσημη Εφημερίδα της Κυπριακής Δημοκρατίας σύμφωνα με το Άρθρο 52 του Συντάγματος.

Αριθμός 122(I) του 2020

ΝΟΜΟΣ ΠΟΥ ΤΡΟΠΟΠΟΙΕΙ ΤΟΥΣ ΠΕΡΙ ΦΟΡΟΥ ΠΡΟΣΤΙΘΕΜΕΝΗΣ ΑΞΙΑΣ
ΝΟΜΟΥΣ
ΤΟΥ 2000 ΕΩΣ (ΑΡ. 3) ΤΟΥ 2020

Επίσημη Εφημερίδα της ΕΕ: L 347, 11.12.2006, σ. 1.
Για σκοπούς άσκησης της διακριτικής ευχέρειας που παρέχει το Άρθρο 199α της πράξης της Ευρωπαϊκής Ένωσης με τίτλο «Οδηγία 2006/112/ΕΚ του Συμβουλίου, της 28ης Νοεμβρίου 2006, σχετικά με το κοινό σύστημα φόρου προστιθέμενης αξίας», όπως τελευταία έχει τροποποιηθεί με την Οδηγία 2010/88/ΕΕ του Συμβουλίου της 7ης Δεκεμβρίου 2010,

Η Βουλή των Αντιπροσώπων ψηφίζει ως ακολούθως:

Συνοπτικός τίτλος.
95(I) του 2000
93(I) του 2002
27(I) του 2003
172(I) του 2003
95(I) του 2004
88(I) του 2005
100(I) του 2005
131(I) του 2005
148(I) του 2005
64(I) του 2006
86(I) του 2006
87(I) του 2006
48(I) του 2007
129(I) του 2007
141(I) του 2007
142(I) του 2007
143(I) του 2007
25(I) του 2008
37(I) του 2008
38(I) του 2008
63(I) του 2008
88(I) του 2008
35(I) του 2009
135(I) του 2009
13(I) του 2010
29(I) του 2010
68(I) του 2010
97(I) του 2010
131(I) του 2010
4(I) του 2011
37(I) του 2011
129(I) του 2011
186(I) του 2011
187(I) του 2011
16(I) του 2012
73(I) του 2012
133(I) του 2012
135(I) του 2012
167(I) του 2012
172(I) του 2012

1. Ο παρών Νόμος θα αναφέρεται ως ο περί Φόρου Προστιθέμενης Αξίας (Τροποποιητικός) (Αρ. 4) Νόμος του 2020 και θα διαβάζεται μαζί με τους περί Φόρου Προστιθέμενης Αξίας Νόμους του 2000 έως (Αρ. 3) του 2020 (που στο εξής θα αναφέρονται ως «ο βασικός νόμος») και ο βασικός νόμος και ο παρών Νόμος θα αναφέρονται μαζί ως οι περί Φόρου Προστιθέμενης Αξίας Νόμοι του 2000 έως (Αρ. 4) του 2020.

83(I) του 2013
118(I) του 2013
129(I) του 2013
164(I) του 2013
81(I) του 2014
153(I) του 2014
154(I) του 2014
160(I) του 2014
215(I) του 2015
119(I) του 2016
86(I) του 2017
135(I) του 2017
157(I) του 2017
39(I) του 2018
60(I) του 2018
121(I) του 2018
31(I) του 2019
70(I) του 2019
158(I) του 2019
24(I) του 2020
79(I) του 2020
121(I) του 2020.

Τροποποίηση του άρθρου 2 του βασικού νόμου. 2. Το άρθρο 2 του βασικού νόμου τροποποιείται με την προσθήκη στην κατάλληλη αλφαβητική σειρά του ακόλουθου νέου όρου και ορισμού του:

«“νομικό πρόσωπο”» περιλαμβάνει εταιρεία, συνεταιρισμό, σωματείο, λέσχη, σύλλογο, σύνδεσμο, οργανισμό ή οποιαδήποτε άλλη ένωση προσώπων, ανεξάρτητα από το εάν έχει συσταθεί ή όχι σύμφωνα με τις διατάξεις οποιουδήποτε νόμου ή κανονισμού.»

Τροποποίηση του άρθρου 11B του βασικού νόμου. 3. Η παράγραφος (α) του εδαφίου (4) του άρθρου 11B του βασικού νόμου τροποποιείται με την αντικατάσταση της φράσης «υποκείμενο στο φόρο πρόσωπο» (πρώτη γραμμή), με τη φράση «οποιοδήποτε πρόσωπο».

Τροποποίηση του βασικού νόμου με την προσθήκη του νέου άρθρου 11E. 4. Ο βασικός νόμος τροποποιείται με την προσθήκη, αμέσως μετά το άρθρο 11Δ αυτού, του ακόλουθου νέου άρθρου:

«Απόδοση του Φ.Π.Α. από τον λήπτη για ορισμένες παραδόσεις αγαθών. 11E.-(1) Το παρόν άρθρο εφαρμόζεται για τις παραδόσεις αγαθών που πραγματοποιούνται σε υποκείμενα στο φόρο πρόσωπα.

(2) Οι συναλλαγές που αναφέρονται στο εδάφιο (1) θεωρούνται για τους σκοπούς του Πρώτου Παραρτήματος ως φορολογητέες συναλλαγές του λήπτη, εφόσον ο λήπτης λαμβάνει τα αγαθά στο πλαίσιο άσκησης ή για σκοπούς προώθησης της επιχείρησης που ασκεί, ανεξαρτήτως εάν αυτά αποτελούν κεφαλαιουχικά στοιχεία της επιχείρησής του.

(3) Για τους σκοπούς του εδαφίου (2), η αξία της συναλλαγής καθορίζεται επί τη βάση του ότι δεν επιβάλλεται Φ.Π.Α. στη συναλλαγή.

(4) Σε περίπτωση που –

(α) οποιοδήποτε πρόσωπο παραδίδει αγαθά στο λήπτη σε οποιοδήποτε χρόνο,

(β) τα αγαθά που παραδίδονται εμπίπτουν στις κατηγορίες αγαθών-

(i) κινητά τηλέφωνα, ήτοι συσκευές που έχουν κατασκευασθεί ή προσαρμοσθεί για χρήση σε αναγνωρισμένο δίκτυο και λειτουργούν σε συγκριμένες συχνότητες, ανεξαρτήτως του αν χρησιμοποιούνται ή όχι για άλλους σκοπούς·

(ii) μηχανισμοί ολοκληρωμένων κυκλωμάτων, όπως μικροεπεξεργαστές και κεντρικές μονάδες επεξεργασίας πριν από την ενσωμάτωσή τους σε προϊόντα προοριζόμενα για τον τελικό χρήστη·

(iii) κονσόλες για παιχνίδια, ταμπλέτες ηλεκτρονικών υπολογιστών και φορητοί υπολογιστές.

(γ) ο λήπτης είναι υποκείμενο στον φόρο πρόσωπο κατά το χρόνο της συναλλαγής και λαμβάνει τα αγαθά στο πλαίσιο άσκησης ή για σκοπούς προώθησης της επιχείρησης που ασκεί,

οι διατάξεις του παρόντος Νόμου που ρυθμίζουν το ποσό του φόρου εισροών, το οποίο δικαιούται υποκείμενο στον φόρο πρόσωπο να εκπέσει, ισχύουν για τις συναλλαγές για τις οποίες, δυνάμει των διατάξεων του παρόντος άρθρου, ο Φ.Π.Α. αποδίδεται από το λήπτη.

(5) Πρόσωπο για το οποίο εφαρμόζονται οι διατάξεις του παρόντος άρθρου, υποχρεούται για περίοδο έξι (6) ετών από την ημερομηνία κατά την οποία παραδόθηκαν τα αγαθά που αναφέρονται στο εδάφιο (1) στον λήπτη, να τηρεί αρχείο στο οποίο καταγράφονται ξεχωριστά οι συναλλαγές για τις οποίες εφαρμόζεται το παρόν άρθρο:

Νοείται ότι, το αρχείο περιέχει όλα τα στοιχεία που αφορούν την αγορά και παράδοση αγαθών, για τα οποία εφαρμόζονται οι διατάξεις του παρόντος άρθρου.».

Τροποποίηση του άρθρου 20 του βασικού νόμου. 5. Το άρθρο 20 του βασικού νόμου τροποποιείται ως ακολούθως:

(α) Με την προσθήκη, αμέσως μετά το εδάφιο (5) αυτού, του ακόλουθου νέου εδαφίου:

«(5Α) Όταν κατά το τέλος οποιασδήποτε περιόδου πιστωτικό υπόλοιπο Φ.Π.Α. είναι οφειλόμενο σε υποκείμενο στο φόρο πρόσωπο που έχει παραλείψει μέχρι την ημερομηνία που υποβάλλεται η αίτηση για επιστροφή, να υποβάλει δήλωση εισοδήματος σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 5 του περί Βεβαιώσεως και Εισπράξεως Φόρων Νόμου, ο Έφορος δύναται να αναστείλει την καταβολή του πιστωτικού υπολοίπου μέχρι το εν λόγω πρόσωπο συμμορφωθεί με την υποχρέωσή του:

4 του 1978
23 του 1978
41 του 1979
164 του 1987
159 του 1988
196 του 1989
10 του 1991
57 του 1991
86(I) του 1994
104(I) του 1995
80(I) του 1999
153(I) του 1999
122(I) του 2002
146(I) του 2004
214(I) του 2004
106(I) του 2005
135(I) του 2005

72(I) του 2008
46(I) του 2009
136(I) του 2010
163(I) του 2012
197(I) του 2012
198(I) του 2012
91(I) του 2013
78(I) του 2014
79(I) του 2014
108(I) του 2015
188(I) του 2015
37(I) του 2016
97(I) του 2017
44(I) του 2018
50(I) του 2018
26(I) του 2018
77(I) του 2018.

Νοείται ότι, ανεξαρτήτως των διατάξεων του παρόντος Νόμου, κανένας τόκος δεν οφείλεται από τον Έφορο αναφορικά με την περίοδο κατά την οποία η επιστροφή Φ.Π.Α. αναστάληκε λόγω της παράλειψης να υποβάλει οποιαδήποτε δήλωση εισοδήματος σύμφωνα με το άρθρο 5 του περί Βεβαιώσεως και Εισπράξεως Φόρων Νόμου.» και

(β) με την προσθήκη αμέσως μετά το εδάφιο (6) αυτού, του ακόλουθου νέου εδαφίου:

«(6Α) Ουδεμία απαίτηση για επιστροφή πιστωτικού υπολοίπου Φ.Π.Α. δύναται να υποβληθεί μετά την πάροδο έξι (6) ετών από το τέλος της καθορισμένης φορολογικής περιόδου εντός της οποίας δημιουργήθηκε το πιστωτικό υπόλοιπο:

Νοείται ότι, ο Έφορος δύναται να επιτρέψει την υποβολή τέτοιας απαίτησης κάτω από περιστάσεις τις οποίες κρίνει εύλογες.»

Τροποποίηση του άρθρου 45 του βασικού νόμου. 6. Το άρθρο 45 του βασικού νόμου τροποποιείται ως ακολούθως:

(α) Με την αντικατάσταση στο εδάφιο (2) αυτού, της φράσης «τριάντα λιρών (£30)» (έβδομη γραμμή), με τη φράση «εκατόν ευρώ (€100)» και

(β) με την προσθήκη, αμέσως μετά το εδάφιο (7Α) αυτού, του ακόλουθου νέου εδαφίου:

«(7Β) Κάθε πρόσωπο, το οποίο παραλείπει να συμμορφωθεί με τις διατάξεις του άρθρου 11 ή 11Α ή 11Β ή 11Γ ή 11Δ ή 11Ε ή 12Α υπόκειται σε χρηματική επιβάρυνση διακοσίων ευρώ (€200) ανά φορολογική περίοδο, η οποία δεν δύναται να υπερβαίνει συνολικά τις τέσσερις χιλιάδες ευρώ (€4.000).».

Τροποποίηση του άρθρου 50 του βασικού νόμου. 7. Το εδάφιο (4) του άρθρου 50 του βασικού νόμου τροποποιείται με την προσθήκη στο κείμενο που ακολουθεί την παράγραφο (β) αυτού, αμέσως μετά τη φράση «Διοικητικό Δικαστήριο» (πρώτη γραμμή), της φράσης «ή από το Ανώτατο Δικαστήριο σε έφεση».

Τροποποίηση του άρθρου 52Α του βασικού νόμου. 8. Το άρθρο 52Α του βασικού νόμου τροποποιείται ως ακολούθως:

(α) Με την αριθμηση του υφιστάμενου κειμένου αυτού, σε εδάφιο (1) και

(β) με την προσθήκη, αμέσως μετά το εδάφιο (1) αυτού, του ακόλουθου νέου εδαφίου:

«(2) Η ένσταση προς τον Έφορο υποβάλλεται εντός εξήντα (60) ημερών από την ημερομηνία γνωστοποίησης της απόφασης του Εφόρου προς το υποκείμενο στον

φόρο πρόσωπο σε σχέση με το θέμα που εγείρεται στην ένσταση.».

Τροποποίηση του άρθρου 54 του βασικού νόμου. **9.** Το άρθρο 54 του βασικού νόμου τροποποιείται με την προσθήκη, αμέσως μετά τη φράση «Διοικητικού Δικαστηρίου» (πρώτη γραμμή), της φράσης «ή του Ανωτάτου Δικαστηρίου σε έφεση».

Τροποποίηση του άρθρου 54Α του βασικού νόμου. **10.** Το εδάφιο (2) του άρθρου 54Α του βασικού νόμου τροποποιείται με την αντικατάσταση της φράσης «να παρουσιαστεί ενώπιόν του και να εκθέσει τις απόψεις του» με τη φράση «και τον Έφορο ή τον αντιπρόσωπο αυτού, να παρουσιαστούν ενώπιόν του και να εκθέσουν τις απόψεις τους».

Τροποποίηση του Πρώτου Παραρτήματος του βασικού νόμου. **11.** Το Πρώτο Παράρτημα του βασικού νόμου τροποποιείται ως ακολούθως:

(α) Με την προσθήκη στον τίτλο αυτού, αμέσως μετά τον αριθμό «11Γ,» των αριθμών «11Δ, 11 Ε,»·

(β) με την τροποποίηση του Μέρους Ι αυτού, ως ακολούθως:

(i) Με την προσθήκη στην παράγραφο 1(1)(α) αυτού, αμέσως μετά τη λέξη «αν» (πρώτη γραμμή), της φράσης «το πρόσωπο είναι εγκατεστημένο στη Δημοκρατία και»· και

(ii) με την προσθήκη, αμέσως μετά την υποπαράγραφο (6) αυτού, της ακόλουθης νέας υποπαραγράφου:

«(7) Πρόσωπο θεωρείται “εγκατεστημένο στη Δημοκρατία” όταν αυτό έχει επιχειρηματική εγκατάσταση ή άλλη μόνιμη εγκατάσταση στη Δημοκρατία σε σχέση με την επιχείρηση που ασκεί.» και

(γ) με την προσθήκη, αμέσως μετά το Μέρος Ι αυτού, του ακόλουθου νέου Μέρους:

«Μέρος ΙΑ

ΕΓΓΡΑΦΗ ΣΕ ΣΧΕΣΗ ΜΕ ΦΟΡΟΛΟΓΗΤΕΕΣ ΣΥΝΑΛΛΑΓΕΣ:
ΜΗ ΕΓΚΑΤΕΣΤΗΜΕΝΑ ΣΤΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ ΠΡΟΣΩΠΑ

Υποχρέωση για εγγραφή

1.-(1) Πρόσωπο καθίσταται υπόχρεο να εγγραφεί σύμφωνα με το παρόν Μέρος σε οποιοδήποτε χρόνο, εφόσον τηρούνται οι προϋποθέσεις Α έως Δ που αναφέρονται στις παραγράφους (2) έως (5).

(2) Η προϋπόθεση Α συνεπάγεται ότι –

(α) το πρόσωπο πραγματοποιεί φορολογητέες συναλλαγές, ή

(β) υπάρχουν βάσιμοι λόγοι να πιστεύεται ότι το πρόσωπο θα πραγματοποιήσει φορολογητέες συναλλαγές κατά την περίοδο των τριάντα (30) ημερών που αρχίζει από αυτό το χρονικό σημείο.

(3) Η προϋπόθεση Β συνεπάγεται ότι αυτές οι συναλλαγές ή οποιεσδήποτε από αυτές, πραγματοποιούνται ή θα πραγματοποιηθούν μέσα στο πλαίσιο ή για προώθηση οποιασδήποτε επιχείρησης που ασκείται από το πρόσωπο.

(4) Η προϋπόθεση Γ συνεπάγεται ότι το πρόσωπο δεν έχει οποιαδήποτε επιχειρηματική εγκατάσταση ή οποιαδήποτε άλλη μόνιμη εγκατάσταση στη

Δημοκρατία σε σχέση με την επιχείρηση που ασκείται από αυτό.

(5) Η προϋπόθεση Δ συνεπάγεται ότι το πρόσωπο δεν είναι εγγεγραμμένο δυνάμει των διατάξεων του παρόντος Νόμου.

2.-(1) Πρόσωπο δεν καθίσταται υπόχρεο να εγγραφεί δυνάμει της παραγράφου 1(2)(β) του παρόντος Μέρους αν ο λόγος που πιστεύεται ότι θα πραγματοποιηθούν φορολογητέες συναλλαγές στην αναφερομένη περίοδο των τριάντα (30) ημερών είναι ότι η επιχείρηση ή μέρος της επιχείρησης που ασκείται από υποκείμενο στο φόρο πρόσωπο θα μεταβιβαστεί στο πρόσωπο αυτό ως δρώσα οικονομική μονάδα κατά την περίοδο αυτή.

(2) Στην περίπτωση που η μεταβίβαση λαμβάνει χώραν, το πρόσωπο στο οποίο μεταβιβάζεται η επιχείρηση καθίσταται υπόχρεο να εγγραφεί δυνάμει του παρόντος Μέρους, κατά τον χρόνο της μεταβίβασης εφόσον τηρούνται οι προϋποθέσεις Α έως Δ της παραγράφου 1 σε σχέση με το εν λόγω πρόσωπο κατά το χρόνο αυτό.

(3) Κατά τον καθορισμό για τους σκοπούς της υποπαραγράφου (2) της παρούσας παραγράφου του κατά πόσον τηρείται η προϋπόθεση Β, η αναφορά στην παράγραφο 1(3) σε επιχείρηση, θεωρείται ως αναφορά σε επιχείρηση ή μέρος της επιχείρησης η οποία μεταβιβάζεται στο πρόσωπο που την αποκτά.

3. Πρόσωπο θεωρείται ότι έχει καταστεί υπόχρεο για εγγραφή δυνάμει του παρόντος Μέρους σε οποιονδήποτε χρόνο όταν το πρόσωπο θα καθίστατο υπόχρεο δυνάμει της παραγράφου 1 ή 2 με εξαίρεση οποιαδήποτε εγγραφή η οποία ακυρώνεται σε μεταγενέστερο στάδιο σύμφωνα με—

(α) την παράγραφο 11·

(β) την παράγραφο 13(3) του Μέρους I του Πρώτου Παραρτήματος·

(γ) την παράγραφο 6(2) του Μέρους II του Πρώτου Παραρτήματος· και

(δ) την παράγραφο 6(3) του Μέρους III του Πρώτου Παραρτήματος·

4.-(1) Πρόσωπο δεν παύει να είναι υπόχρεο να είναι εγγεγραμμένο δυνάμει του παρόντος Μέρους με εξαίρεση την περίπτωση της υποπαραγράφου (2) της παρούσας παραγράφου.

(2) Πρόσωπο το οποίο έχει καταστεί υπόχρεο να εγγραφεί δυνάμει του παρόντος Μέρους, παύει να είναι υπόχρεο να εγγραφεί σε οποιονδήποτε χρόνο εφόσον ο Έφορος ικανοποιηθεί σε σχέση με το χρόνο αυτό ότι το εν λόγω πρόσωπο —

(α) έπαυσε να πραγματοποιεί φορολογητέες συναλλαγές μέσα στο πλαίσιο ή για προώθηση οποιασδήποτε επιχείρησης που ασκείται από το πρόσωπο αυτό· ή

(β) δεν είναι πλέον πρόσωπο σε σχέση με το οποίο ισχύει η προϋπόθεση Γ που καθορίζεται στην παράγραφο 1(4).

Ειδοποίηση για την υποχρέωση εγγραφής και εγγραφή

5.-(1) Πρόσωπο το οποίο καθίσταται υπόχρεο να εγγραφεί δυνάμει της παραγράφου 1(2) ή 2(2), οφείλει να ειδοποιήσει τον Έφορο για την υποχρέωση αυτή πριν από το τέλος της περιόδου των τριάντα (30) ημερών που αρχίζει από την ημέρα κατά την οποία δημιουργείται η υποχρέωση.

(2) Ο Έφορος εγγράφει οποιοδήποτε τέτοιο πρόσωπο, ανεξαρτήτως του εάν

το εν λόγω πρόσωπο τον έχει ειδοποιήσει ή όχι, και η εγγραφή του ισχύει αναδρομικά από την ημέρα κατά την οποία δημιουργείται η υποχρέωση.

6.-(1) Πρόσωπο, το οποίο καθίσταται υπόχρεο να εγγραφεί δυνάμει της παραγράφου 1(2)(β) ειδοποιεί τον Έφορο για την υποχρέωση αυτή πριν από το τέλος της περιόδου, με αναφορά στη δημιουργία της υποχρέωσης.

(2) Ο Έφορος εγγράφει οποιοδήποτε τέτοιο πρόσωπο, ανεξαρτήτως του εάν το εν λόγω πρόσωπο τον έχει ειδοποιήσει ή όχι, και η εγγραφή του ισχύει από την αρχή της περιόδου με αναφορά στη δημιουργία της υποχρέωσης.

Ειδοποίηση για τερματισμό της υποχρέωσης

7.-(1) Πρόσωπο εγγεγραμμένο δυνάμει της παραγράφου 5 ή 6, το οποίο παύει να πραγματοποιεί ή να έχει πρόθεση να πραγματοποιήσει φορολογητέες συναλλαγές μέσα στο πλαίσιο ή για προώθηση της επιχείρησής που ασκείται από αυτό σε οποιονδήποτε χρόνο, ειδοποιεί τον Έφορο για το γεγονός αυτό εντός εξήντα (60) ημερών από την ημέρα της επέλευσής του.

(2) Το πρόσωπο δεν χρειάζεται να ειδοποιήσει τον Έφορο αν την ημέρα αυτή θα ήταν διαφορετικά υπόχρεο ή δικαιούχο για εγγραφή δυνάμει του παρόντος Νόμου.

Ακύρωση της εγγραφής

8.-(1) Ο Έφορος ακυρώνει την εγγραφή του προσώπου δυνάμει του παρόντος Μέρους όταν –

(α) ικανοποιηθεί ότι το πρόσωπο δεν έχει υποχρέωση να εγγραφεί δυνάμει του παρόντος Μέρους· και

(β) το πρόσωπο απαιτεί την ακύρωση.

(2) Η ακύρωση διενεργείται με ισχύ από –

(α) την ημέρα κατά την οποία γίνεται η απαίτηση· ή

(β) μεταγενέστερη ημέρα η οποία θα συμφωνηθεί μεταξύ του Εφόρου και του προσώπου αυτού.

(3) Ο Έφορος δεν ακυρώνει την εγγραφή με ισχύ από οποιοδήποτε χρόνο εκτός εάν ικανοποιηθεί ότι το πρόσωπο δεν θα ήταν υπόχρεο για εγγραφή σύμφωνα με τον παρόντα Νόμο κατά το χρόνο εκείνο.

9.-(1) Ο Έφορος δύναται να ακυρώσει την εγγραφή του προσώπου δυνάμει του παρόντος Μέρους όταν ικανοποιηθεί ότι το πρόσωπο έχει παύσει να έχει υποχρέωση να είναι εγγεγραμμένο δυνάμει του παρόντος Μέρους.

(2) Η ακύρωση διενεργείται με ισχύ από –

(α) την ημέρα κατά την οποία γίνεται η απαίτηση· ή

(β) μεταγενέστερη ημέρα η οποία θα συμφωνηθεί μεταξύ του Εφόρου και του προσώπου αυτού.

(3) Ο Έφορος δεν ακυρώνει την εγγραφή με ισχύ από οποιοδήποτε χρόνο εκτός εάν ικανοποιηθεί ότι το πρόσωπο δεν θα ήταν υπόχρεο για εγγραφή σύμφωνα με τον παρόντα Νόμο κατά το χρόνο εκείνο.

10. Για σκοπούς των παραγράφων 8 και 9 για καθορισμό του κατά πόσον ο χρόνος είναι εκείνος κατά τον οποίο πρόσωπο θα ήταν υπόχρεο, ή δικαιούχο, να εγγραφεί δυνάμει του παρόντος Νόμου, οποιαδήποτε διάταξη του παρόντος Νόμου η οποία παρεμποδίζει πρόσωπο από το να καταστεί υπόχρεο ή δικαιούχο για εγγραφή όταν είναι ήδη εγγεγραμμένο ή όταν καθίσταται υπόχρεο για εγγραφή δυνάμει οποιασδήποτε άλλης διάταξης, δεν λαμβάνεται υπόψη.

11.-(1) Ο Έφορος δύναται να ακυρώσει την εγγραφή προσώπου δυνάμει του παρόντος Μέρους εάν ικανοποιηθεί ότι το πρόσωπο δεν είχε υποχρέωση εγγραφής δυνάμει του παρόντος Νόμου κατά την ημέρα που αυτό εγγράφηκε.

(2) Η ακύρωση ισχύει από την ημέρα εγγραφής του προσώπου.

Εξαιρέση από την εγγραφή

12.-(1) Ο Έφορος δύναται να εξαιρέσει πρόσωπο από την εγγραφή δυνάμει του παρόντος Μέρους εάν το πρόσωπο ικανοποιήσει τον Έφορο ότι οι φορολογητέες συναλλαγές που πραγματοποιεί ή σκοπεύει να πραγματοποιήσει –

(α) υπόκεινται στο μηδενικό συντελεστή· ή

(β) θα υπόκειντο στο μηδενικό συντελεστή αν το πρόσωπο ήταν υποκείμενο στο φόρο πρόσωπο. ή

(γ) είναι τέτοιες που θα μπορούσαν να τύχουν του ίδιου χειρισμού.

(2) Η εξουσία που παρέχεται στον Έφορο δυνάμει των διατάξεων της υποπαραγράφου (1) δύναται να ασκηθεί μόνο μετά από απαίτηση του προσώπου και εφόσον ο Έφορος το κρίνει σκόπιμο.

(3) Στην περίπτωση που υπάρχει ουσιαστική αλλαγή της φύσης των συναλλαγών που πραγματοποιούνται από πρόσωπο που εξαιρείται δυνάμει των διατάξεων της παρούσας παραγράφου, το πρόσωπο ειδοποιεί τον Έφορο αναφορικά με την εν λόγω αλλαγή –

(α) εντός τριάντα (30) ημερών από την ημέρα που επήλθε η αλλαγή· ή

(β) εντός τριάντα (30) ημερών από το τέλος του τριμήνου εντός του οποίου επήλθε η αλλαγή, σε περίπτωση που δεν μπορεί να προσδιοριστεί συγκεκριμένη ημέρα.

(4) Εφόσον ο Έφορος αποφασίσει ότι δεν απαιτείται πλέον καμιά ενέργεια επί τέτοιας απαίτησης κατά ή μετά από οποιαδήποτε ημέρα ή τέτοια απαίτηση έχει αποσυρθεί σε οποιαδήποτε ημέρα, ο Έφορος εγγράφει το πρόσωπο που υπέβαλε την απαίτηση με ισχύ από την ημέρα αυτή.

(5) Οποιαδήποτε αναφορά στην παρούσα παράγραφο σε συναλλαγές, θεωρείται ως αναφορά σε συναλλαγές που πραγματοποιούνται μέσα στο πλαίσιο ή για προώθηση της επιχείρησης που ασκείται από το πρόσωπο.

Συμπληρωματικές διατάξεις

13. Οποιαδήποτε ειδοποίηση η οποία απαιτείται να υποβληθεί στον Έφορο δυνάμει του παρόντος Μέρους, υποβάλλεται σε τέτοιο τύπο και περιέχει τέτοια στοιχεία τα οποία δύναται να καθοριστούν με Κανονισμούς που εκδίδονται από το Υπουργικό Συμβούλιο.».

- Τροποποίηση του Πέμπτου Παραρτήματος του βασικού νόμου.
- 12.** Η παράγραφος 11 του Πίνακα Β του Πέμπτου Παραρτήματος του βασικού νόμου τροποποιείται με την αντικατάσταση του ορισμού του όρου «ανακαίνιση» με τον ακόλουθο νέο ορισμό:
- «σημαίνει παρέμβαση με προσθήκες, βελτιώσεις, επιδιορθώσεις σε ιδιωτική κατοικία, η οποία θεωρείται παλιά, δηλαδή έχουν παρέλθει τουλάχιστον τρία έτη από την πρώτη εγκατάσταση σε αυτήν.».
- Τροποποίηση του Έκτου Παραρτήματος του βασικού νόμου.
- 13.** Η παράγραφος 5 του Έκτου Παραρτήματος του βασικού νόμου τροποποιείται με την προσθήκη, αμέσως μετά την υποπαράγραφο (δ) αυτής, της ακόλουθης νέας υποπαραγράφου:
- «(ε) Μεταφορά επιβατών από το εσωτερικό της Δημοκρατίας στο εξωτερικό ή αντίστροφα, στην έκταση που η μεταφορά διενεργείται στο εσωτερικό της Δημοκρατίας.».
- Τροποποίηση του Ογδού Παραρτήματος του βασικού νόμου.
- 14.** Η παράγραφος 1(α)(vi) του Όγδου Παραρτήματος του βασικού νόμου τροποποιείται ως ακολούθως:
- (α) Με την αντικατάσταση της φράσης «κτιρίου το οποίο», (τέταρτη γραμμή) με τη φράση «ακίνητης ιδιοκτησίας η οποία» και
- (β) με την αντικατάσταση στην πρώτη επιφύλαξη αυτής, της φράσης «κτιρίου του οποίου» (δεύτερη γραμμή) με τη φράση «ακίνητης ιδιοκτησίας της οποίας».
- Έναρξη της ισχύος του παρόντος Νόμου.
- 15.**-(1) Με την επιφύλαξη των διατάξεων των εδαφίων (2) και (3), ο παρών Νόμος τίθεται σε ισχύ από την ημερομηνία δημοσίευσής του στην Επίσημη Εφημερίδα της Δημοκρατίας.
- (2) Το άρθρο 4, με το οποίο προστίθεται νέο άρθρο 11Ε στο βασικό νόμο, τίθεται σε ισχύ την 1^η Οκτωβρίου 2020.
- (3) Η παράγραφος (β) του άρθρου 6 με την οποία προστίθεται νέο εδάφιο (7B) στο άρθρο 45 του βασικού νόμου, τίθεται σε ισχύ την 1^η Ιουλίου 2021.

